

Basın Açıklaması

Mısır Rejiminin Gazze İhaneti: Bir Kelimeyle Bile Olsa Yardımı Engellemekten Çıkıp Kuşatmaya Ortak Olmaya Kadar Uzandı!

Her seferinde aynı ihanet! Kuşatma altındaki Gazze halkının maruz kaldığı her yeni felaket, başta Mısır olmak üzere Arap rejimlerinin sadece yardım etme görevinden kaçınmakla kalmadığını, aksine komplo ve ihanet içerisinde yer aldığını, hatta sınır kapılarını koruyarak ve ezilen Müslümanlara yönelik halktan gelen yardım girişimlerini engelleyerek, kuşatmaya fiilen katıldıklarını kanıtlamaktadır. Mısır rejimi, 11 Haziran 2025'te 12 Faslı aktivisti sınır dışı etti. Bu aktivistler, yasal olarak Kahire'ye gelmişlerdi. Amaçları, 'Gazze'ye Küresel Yürüyüş' adlı sembolik bir etkinliğe katılmaktı. Bu yürüyüş, Gazze'deki kuşatma, açlık ve ölümlere dikkat çekmek için düzenleniyordu. Gazze'nin dünyaya açılan tek kapısı olarak kabul edilen Mısır, bu aktivistleri desteklemek ve yaşanan zulme tanıklık etmeleri için Refah'a giden yolu açmak yerine aşağılayıcı bir güvenlik prosedürü uygulama yoluna gitmiş ve aktivistleri derhal sınır dışı etmeyi tercih etmiştir.

Oysa bu aktivistler ne bir silah taşıyorlar ne de şiddet ve sabotaj çağrısı yapıyorlardı. Aksine 'gece gündüz katledilen bir Müslüman halkla sembolik bir dayanışma gösterme umuduyla Mısır'a gelmişlerdi. Buna rağmen, havalimanında alıkonulup aşağılayıcı sorgulamalara maruz kalmışlar ve sanki Gazze ile dayanışma içinde olmak, Mısır rejiminin kitabında en büyük suçmuş gibi aktivistler ya gözaltı ya da sınır dışı edilme seçenekleriyle karşı karşıya kalmışlardır!

Bu olayın rastlantısal olması veya Mısır Dışişleri Bakanlığı'nın iddia ettiği gibi sadece sınır kontrollerine dayandırılması makul ve kabul edilebilir değildir. Bilindiği üzere, Refah Sınır Kapısı tamamen Mısır'ın denetimi altındadır ve ne zaman açılacağına ya da kapatılacağına Mısır yönetimi tek başına karar vermektedir. Dahası, kimin geçmesine izin verileceği ya da engelleneceği de yine Mısır rejiminin inisiyatifindedir. Ancak bu sınır kapısı üzerindeki yetki, hiçbir zaman Gazze halkına yardım için kullanılmamıştır. Aksine, sözde "egemenlik" adına bir baskı ve kuşatma aracına dönüştürülmüş ve nihayetinde Yahudi varlığının güvenliğine hizmet eden bir enstrümana çevrilmiştir. Yardım geçişini engelleyen, sembolik konvoyları durduran, dayanışma eylemlerini bastıran ve halkın tepkisini güvenlik riski olarak tanımlayan bir yönetim, ne bilgisizlikle ne de çaresizlikle açıklanabilir. Bu tutum, düpedüz suça ortak olmaktır.

Gazze'de ya da başka bölgelerde Müslümanlar katliam, kuşatma, açlık ve yıkıma maruz kalırken, ümmetin özellikle de yardım etmeye gücü yetenlerin onların yardımına koşmaması caiz değildir. Ordusu, kurumları ve sahip olduğu imkanlarla Mısır rejimi, yardım etme gücüne sahip olanların en başında gelmektedir. Bu nedenle, sessiz kalması kabul edilemez ve üzerine düşen bu görevi terk etmesi günahıdır. Allah *Subhânehu ve Teâlâ* şöyle buyurdu:

"Eğer onlar din hususunda sizden yardım isterlerse, yardım etmek üzerinize borçtur." [Enfal 72]

Sadece bir yardım çağrısı bile yardımı farz kılar. Oysa Gazze halkı defalarca yardım çağrısında bulunmuştur. İslam dünyası her yerde onlara destek vermeye hazır olduğunu göstermiştir. Peki ya Mısır rejimi ne yaptı? Onlara yardım etmek şöyle dursun, onları teselli etmek isteyenlere bile izin vermemiştir. Daha da şaşırtıcı olan şu ki rejim sadece geri durmakla yetinmeyip, artık kendi otoritesine hiçbir tehdit oluşturmeyen girişimleri bile engelleyen bir konuma evrilmiştir. Gazze'ye destek vermek rejim için adeta bir "güvenlik sorunu"na dönüşmüş durumda. Bu tutum, rejimin ümmetin düşmanıya saf tuttuğunu ve Filistin davasını sadece susturulması gereken bir yük olarak değerlendirdiğini gösteriyor.

Mısır ordusunun ve siyasi-askerî karar yetkisine sahip rejimin görevi; yardım konvoylarını engellemek veya sınır kapılarını kapatmak değil, aksine sınırı zorla açmak, Gazze'ye yönelik ablukayı kırmak, Yahudilerin kalesini yerle bir etmek ve tüm Filistin'i özgürleştirmektir. Refah Sınır Kapısı'nda durup, Amerika'dan ya da Tel Aviv'den izin beklemek değil. Filistin toprakları, gasp edilmiş bir İslam topraklarıdır. Bu toprakların kurtarılması her Müslümanın, en başta da orduların boynunun borcudur. Bu, zaman aşımıyla veya uluslararası anlaşmalarla ya da haince antlaşmalarla farziyeti düşmeyen kat'i şer'i bir yükümlülüktür. Rasûlullah *Sallallahu Aleyhi ve Sellem* şöyle buyurmuştur:

"Esir düşeni esaretten kurtarın." *Fukho'ul Gani*

Binlerce Müslüman, Yahudi zindanlarında esir... Ordular nerede? Hadi onları geçtik, Gazze'deki abluka altında inleyen milyonlarca insan ne olacak? Onların kurtuluşu için kim harekete geçecek? Bugün sınırlar, "egemenlik" gerekçesiyle kapatılan devasa bir hapis haneye dönüşmüş durumda. Egemenlik, eğer Müslümanların kardeşlerine yardımını engelliyorsa, bu anlayış İslam'ın ruhuyla bağdaşmaz.

Aktivistlerin gerçekleştirdiği eylem, sembolik olsa da ve Gazze halkının acılarını doğrudan dindirmese de davasına sahip çıkan ve sorumluluğunu unutmayan bir ümmetin gelişmiş bilincinin bir göstergesidir. Ancak asıl sorun halklar değil, Yahudi varlığını koruyan, onunla açık ya da gizli şekilde normalleşme ilişkileri kuran ve ümmete dininde, inancında ve duruşunda düşmanlık eden rejimlerdir. Mısır rejimi bugün tarafsız değil. Tam tersine, Gazze'yi boğan kuşatmanın bizzat bir parçasıdır! Hatta kuşatmadaki rolüyle işlediği cürüm, çoğu zaman Yahudilerin canavarlığını bile geride bırakmaktadır. Çünkü bir damla rahmetin, bir nefeslik umudun bile Gazze'ye ulaşmasına engel olmaktadır! Copları indiriyor aktivistlere, kovalıyor kalem erbabını, sürgün ediyor vicdan sahiplerini, boğuyor çığlıkları. Zira her özgür nefesin, onun kukla ve zelil saltanatının sonu demek olduğunu çok iyi biliyor!

Sykes-Picot'dan sonra rejimlerin kökleştirdiği en büyük belalardan biriydi bu 'bölgesel egemenlik' yalanı! Ki Faslı mümin Mısır'da garip, Mısırlı mümin Şam'da yad, Ürdünlü mümin ise Filistin'de davetsiz misafir oluverdi bir anda! Bu durum İslam'ın temel prensiplerine aykırıdır. Zira İslam, ümmeti tek bir bütün olarak kabul eder; sınırları, pasaportları ve vize uygulamalarını tanımaz. Bir Faslı Müslümanın Filistin'e gidebilmesi için gerçekten vizeye mi ihtiyacı var? Üstelik dayanışma niyetiyle geldiği için sorgulanması mı gerekiyor? Yoksa bu rejimlerin anlayışında, destek vermek suç, ihanet ve acziyet ise bir erdem mi sayılıyor?

Kahire Havalimanı'nda yaşananlar basit bir olay değil, iktidardaki rejimin mustarip olduğu amansız bir hastalığın belirtisidir! Bu, ümmete ve inancına ihanet etmek, Filistin davasını tasfiye etmek için Amerikan-Siyonist projesine angaje olmak hastalığıdır! Bu rejimin durumu yama yapmakla ya da yalvarıp yakarmakla düzelmez! Onu düzeltecek tek bir yol vardır: Kökünden söküp atmak! Ve yerine, Nübüvvet metodu üzere Raşidi Hilafet'i kurmaktır! Hilafet, orduları Aksa'yı özgürleştirmek için sefere çıkaracak ve İslam'ın şanlı sancağını yeniden dalgalandıracaktır. Ümmetin, özellikle de gençlerin Filistin'e ulaşmanın yolunun rejimlere yalvarmaktan ya da sembolik konvoylar düzenlemekten geçmediğini bilmesi gerekir. Bilakis, Filistin'e ulaşmanın yolu, Müslüman beldelerinde, zafer veya şehadetten başkasını tanımayan İslam Devletini kurmak gibi köklü bir değişimden geçer.

Ey Kinane askerleri! Filistin'in kurtarılması sizin boynunuzun borcudur. İmandan sonra bu görevden daha önemli bir sorumluluk yoktur. Kafirlerin askeri varlığını Müslüman topraklarından çıkarmak öncelikle sizin üzerinize farzdır. İslam topraklarına saldırı olduğunda veya düşmanın Müslüman beldelerini işgal hazırlığı yaptığı bilindiğinde, düşmanı defetmek için cihat farz olur. Eğer düşman orayı ele geçirirse, cihat farzı o beldeden onlara bitişik olanlara intikal eder. Eğer onlar da güç yetiremezse, onlara bitişik olanlara intikal eder ve böylece farz bütün Müslümanları kapsayana kadar devam eder. Düşman belli bir toprağı ele geçirdiğinde, cihat, işgal altındaki o toprak halkı için nafile olur, çünkü esir hükmündedirler, ancak işgal altındaki o ülkeye komşu diğer ülkelerdeki güçlü Müslümanlara farz olmaya devam eder. Mevcut yöneticiler, işgal altındaki toprakları kurtarmak için cihadı engellediklerine göre ve vacibin kendisiyle tamamlandığı şey vacip olduğuna göre, öyleyse cihat etmek, İslam topraklarını ve İslam'ın kutsal mekanlarını kurtarmak için bu yöneticilerin ortadan kaldırılması farzdır. Bundan önce farzların tacı olan, Nübüvvet metodu üzere Raşidi Hilafet Devletinde İslam'a göre yönetmek farzdır.

Ey Kinane askerleri! Sizler, her zaman ümmetin kalkını ve elindeki silahı oldunuz. Hadi hürriyetinizi geri alın, ümmetinizin yanına geçin! Sizi tutsak eden liderlerin zincirlerini kırın, rütbelerini, maaşlarını, makamlarını elinizin tersiyle itin. Sizi genişliği gökler ve yer kadar olan bir cennete götürecek olan kimsenin elini tutun. Zira cennet, sizin için daha faydalı ve Allah katında daha kalıcıdır. Gelin, onlarla birlikte ümmetinizin derdiyle dertlenin ve İslam'ın ve İslam devleti Raşidi Hilafet'in gölgesinde, ümmetin kaybettiği otoritesini geri alın.

“Size ne oluyor da, Allah yolunda ve zavallı erkekler, kadınlar ve çocukların uğrunda savaşa çıkmıyorsunuz?” [Nisa 75]

حزب التحرير

Hizb-ut Tahrir

Mısır Vilâyeti

Medya Bürosu

Adres: 31 el-Cela Caddesi, Kahire | **Tel:** (+20) 22 738076- 511 985 7010 | **E-Mail:** hizb.ut.tahrir.eg@gmail.com

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.hizb.net | www.turkiyevilayeti.com